

RIWM

MIЯFESTIVAL 2010

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΚΗΝΗΣ/ ΕΙΚΟΝΑΣ
PERFORMANCE/ LIVE MEDIA/ IMAGE ADVENTURES

ΑΘΗΝΑ 9-18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2010

επιλογή από τα δημοσιεύματα

_Χριστιάννα Μπάκα

MIR Festival 2010

21

Ένα φεστιβάλ κρυφοκοιτάζει το μέλλον

Μέσα στο τοπίο της γεμάτης από φεστιβαλικές δραστηριότητες Αθήνας υπάρχει χώρος για ένα ακόμη Φεστιβάλ; Το MIR festival απάντησε θετικά, αναδεικνύοντας την performance και τα ψηφιακά μέσα στη σκηνή της Αθήνας.

Το Σεπτέμβριο ένα πραγματικά σύγχρονο φεστιβάλ έκανε τη δεύτερη εμφάνισή του στην Αθήνα. Περιπέτειες σκηνής και εικόνας, ξένοι και εγχώριοι καλλιτέχνες, πολυμεσικές δημιουργίες και εξωτερικές δράσεις, παραδοσιακές φόρμες και νέες τεχνολογίες, όλα βρήκαν το χώρο να ανασάνουν και να συμπράξουν επιτυχημένα στο MIR festival 2010. Με διάρκεια δεκαήμερου και διάφορους χώρους διεξαγωγής το MIR κρυφοκοιτάζει το μέλλον φέρνοντας ό,τι πιο «σήμερα» κυκλοφορεί στους διεθνείς δρόμους στις λεγόμενες πειραματικές τέχνες.

Συχνά συναντούμε φεστιβάλ-συλλογή θεμάτων χωρίς ιδιαίτερη συνοχή. Το MIR κατάφερε να ξεφύγει από αυτήν την παγίδα έχοντας διαλεγμένα ένα προς ένα τα θεάματά του και μένοντας πάντα πιστό στην αναζήτηση του καινούργιου. Από τις «Δυνατές Κραυγές (μνιατούρα)» του Γάλλου Vincent Dupont που καθήλωσε τους θεατές με τη χρήση της κλίμακας του χώρου, του ήχου και του φωτός μέχρι τη sound performance του Ελληνο-ιταλού Biomass, με εικόνες από το Ιράκ και το «nowhere» της χορογράφου Χριστιάννας Βασιλείου, κάθε θέαμα του φεστιβάλ ήταν παράλληλα και μια πρόταση για το κοινό. Είναι από τα βασικά ζητούμενα ενός φεστιβάλ να προτείνει εκτός από το να φιλοξενεί. Και είναι σαφώς μεγάλο το ρίσκο της πρότασης του νέου και άγνωστου με τη φιλοξενία καλλιτεχνών που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή του πειραματισμού και της έρευνας.

Η Ελλάδα δεν είναι εκπαιδευμένη στη νέα πραγματι-

κότητα. Η έλευση των τεχνολογιών στις τέχνες έγινε απότομα στη χώρα μας και εξελίχθηκε σε μόδα. Θέατρο με βίντεο, μουσική με βίντεο, παντού κολλάμε την εικόνα. Ίσως λοιπόν ορισμένοι να στάθηκαν διστακτικά, όταν πρωτάκουσαν για το MIR. Πάλι τρελαμένοι καλλιτέχνες που δεν αφορούν κανένα, πάλι αυτοαναφορική-ενοσιολογική τέχνη... Και όμως, το μεγάλο ατού του MIR είναι ότι δεν πρόκειται για μια ομάδα techno-freaks που αντιμετωπίζει την πρωτοτυπία και την καινοτομία ως αυτοσκοπό. Τις μέρες του φεστιβάλ είδαμε ποικίλα θέαματα, όπου οι οπτικοακουστικές τεχνολογίες ήταν πλήρως ενταγμένες στην όλη σύνθεση, θέαματα που έκαναν χρήση της ψυχρής τεχνολογίας, αλλά τα ίδια δεν ήταν ψυχρά, όπως στην πολύ ιδιαίτερη sound performance των Γάλλων Repulsive Society βασισμένη στα συστήματα ασφαλείας, θέαματα τρυφερά, όπως στη «ζωόμορφη» performance BEAR της Βρετανίδας Anushye Yarnell, θέαματα που πάνω απ' όλα απαιτούσαν την πλήρη προσοχή και αφοσίωση του κοινού.

Πολύ σημαντικές ήταν επίσης οι εξωτερικές δράσεις. Η φορτισμένη πλατεία Εξαρχείων χόρευσε στο συμμετοχικό «everybodies» της χορογράφου Μαριέλας Νέστορα ενώ η σκληρότητα της Αθήνας δοκιμάστηκε από τα «Συμβάντα 2010» του Δημήτρη Αληθινού, όπου ένα σκεπασμένο από χώμα (αληθινό) κορμί, με δυο γυνάκδια να προεξέχουν, συγκέντρωνε ετερόκλητο κοινό και εντυπωσιακές αντιδράσεις στους διάφορους κεντρικούς δρόμους όπου πραγματοποιήθηκε. Το γενικό αφιέρωμα τόσο στον Αληθινό όσο και στον σκηνοθέτη Θανάση Ρετιζί απέδειξε ότι κάτι «παλιό» μπορεί να είναι ταυτόχρονα και brand new.

Η καλλιτεχνική διευθύντρια του MIR Χριστιάννα Γαλανοπούλου, έχοντας σπουδάσει μεταξύ άλλων ιστο-

Το μεγάλο ατού του MIR είναι ότι δεν πρόκειται για μια ομάδα techno-freaks που αντιμετωπίζει την πρωτοτυπία ως αυτοσκοπό. Κάθε θέαμα του φεστιβάλ ήταν παράλληλα και μια πρόταση για το κοινό.

ρία και θεωρία της Σύγχρονης Τέχνης στο Παρίσι, έχει απόλυτη γνώση και του τι προσφέρει το φεστιβάλ αλλά και τι δυσκολίες μπορεί να συναντήσει η αντιουμβατική θεματική της στην Ελλάδα. «Έχουμε επίγνωση του κινδύνου να καταβροχθιστούμε από τη σκοτεινή πλευρά της πραγματικότητας», γράφει στον κατάλογο του φεστιβάλ. Και ακριβώς απέναντι σε αυτό το σκοτάδι μάχεται η ίδια και οι συνεργάτες της – με λιγοστά μέσα. Το MIR δεν «χαιρεί» καμιάς κρατικής χρηματοδότησης και η όποια στήριξη έρχεται από ξένες προεβείες και από χορηγούς. Αν μιλήσουμε με όρους αγοράς, το φεστιβάλ είναι φτωχό. Δεν είναι όμως ερασιτεχνικό. Όλοι οι συμμετέχοντες όχι απλά επέδειξαν άψογο επαγγελματισμό, αλλά αρκετοί δημιούργησαν το project τους ειδικά για το φεστιβάλ ενώ το ζεστό οικογενειακό κλίμα ήταν αποτέλεσμα όχι μιας παρέας αλλά ενός κοινού οράματος.

Μέσα στην υπερ-φεστιβαλική σύγχρονη πραγματικότητα, είναι μια κλασική «γκρίνια» κυρίως των νέων φιλότεχνων ότι τίποτα το φρέσκο και γνήσιο δεν έρχεται στη χώρα μας. Λοιπόν το «νέο» είναι τώρα εδώ. Καιρός να συστηθούμε...

Η Αθήνα της σκληρότητας μεταμφιεσμένη στον δρόμο

ΠΕΡΦΟΡΜΑΝΣ
 ΤΗΣ ΝΕΛΑΝΕ ΔΑΜΠΑΒΑΝΚΑ

Την Πρωσική, στη Σκουφά, στη ο-
 φθα 100 Αγίου Διονυσίου, όπου οι
 μαθητές και Παιδαγωγικό κρέμα-
 ντον από τα περιβρασιά του και του
 δουλειά τους, και άλλοι δουλειά τους
 από την κίνηση, Πρωσική από-
 γεια, η απάντηση δεν είναι
 «ο» Πρωσική στα, αλλά όχι ο»
 Μπουρκοκλαμιά φέρνουν για να
 μαθήσει η σκληρότητα και μια
 μαθήσει απάντηση να απάντη-
 μετ «Πρωσική σκληρότητα, Πρω-
 σική σκληρότητα... Όταν τα πε-
 τάλια να μια και περιβρασιά, ο-
 πότεται δουλειά τους: «Δεν είναι

**Θαμμένα κομμάτια από
 τη «Συμβάντα 2010»
 του Δημήτρη
 Αλιθεινού, στο πλαίσιο
 μιας σειράς δράσεων
 του MIR Festival.**

τι σημαίνει. Αλλά τα ίδια σε όλα
 για να σταματήσουν να δουλειά
 τους. Συλλογικά, κάποια σημα-
 θείται και πόρτες σταματήσουν κο-
 ντά στην ημερήσια για να τους
 βγάλει ένας τρίτος φεταγροφί με
 το στυλ...

Έτσι μαζεύεται πολύ κόσμος γύ-
 ρω από τα γυμνά κώμα του νερού
 κωμικά μπροστά στην κωμική.
 Τα υπόλοιπα κωμικά της ήταν κώ-
 λημια (με κωμ, σημαίνει ότι με-
 τη τον πεδίο τους. Ανέναντι από
 κώμια σκληρότητα, αλλά θα καθόταν

και γο, τομάκι τους μια ώρα,
 μπορεί και ναρκωτικά. Και όλα τα
 αυτά θαμμένα κομμάτια θα εμφανί-
 ζονται στο πλαίσιο μιας σειράς δρά-
 σιών του MIR Festival, υπό το γε-
 νικό τίτλο «Εξά/Τώρα». Κατά στο
 Πρωσική, στη Σκουφά, στη
 Λακωνοφί...

«Η Αθήνα της σκληρότητας δεν
 είναι ηρό μια πόλη σαν όλα τα
 άλλα, μια πόλη του δυτικού κό-
 σμου με τους κώμα της τους πε-
 τάλια της, τα κώμα της και
 και τους κώμα τους κώμα τους...
 Και όμως, τα κώμα τους κώμα
 τους θα προσέχουν από το κώμα
 είναι ο» για τον κώμα Αθη-
 ναιο η απάντηση του κώμα ή του
 κώμα τους κώμα τους κώμα ό-
 τι κώμα τους κώμα τους κώμα
 είναι κώμα διακώμα... Με
 αυτά τα λόγια προσέβηκε η αν-
 δρώμα του κώμα στο «Συμβάν-
 τα 2010» του Δημήτρη Αλιθεινού,
 η Κωμική Γλωσσική, η κώ-
 κωμική διακώμα του MIR
 Festival που κώμα κώμα το
 κώμα τους κώμα τους κώμα

Ο κώμα τους κώμα δεν ανα-
 κώμα στη Σκουφά όταν κώμα
 να τα κώμα και την κώμα
 κώμα. Η «σκληρότητα» κώμα ήταν
 κώμα στην κώμα τους κώμα
 κώμα που κώμα να είναι κώμα με
 τα κώμα και το κώμα
 «Συμβάν» της 1973, κώμα τους
 κώμα με κώμα κώμα και
 μια κώμα να κώμα κώμα
 στο κώμα... Να δει τι θα κώμα.
 Να κώμα να κώμα, κώμα.
 Να κώμα, κώμα, κώμα, κώμα.
 και κώμα να κώμα το
 κώμα κώμα και κώμα κώμα
 κώμα για τον Αλιθεινό το 2010.

Από τη «Συμβάντα 2010» του Δ. Αλιθεινού, στη οδό Σκουφά, στις 1979.

Για περιπετειώδεις θεατές

MIRfestival

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΣΠΕΡΔΙΑΝΤΩΝ

Τη ΜΙΡfestival είναι ηχηρήτικές ομιλίες/ εικόνες/ performances/ live media/ image advertising.

δηλαδή περιβαλλοντικά και με τη χρήση της τεχνολογίας, α τὸ ὄμοιο τῶν τεχνολογίας

Από το 2007 η ΜΙΡfestival είναι η μεγαλύτερη διοργάνωση στην Ελλάδα για την ΜΙΡ (Μικρομεσαία Επιχειρήματα) και έχει γίνει η πιο σημαντική διοργάνωση στην Ελλάδα για την ΜΙΡ. Η διοργάνωση πραγματοποιείται στην Αθήνα, στην πλατεία Συντάγματος, στο Ξενοδοχείο Hilton, από τις 10 έως τις 14 Σεπτεμβρίου. Η διοργάνωση περιλαμβάνει διάφορα προγράμματα, όπως συνέδρια, σεμινάρια, εργαστήρια, εκθέσεις, κλπ. Η διοργάνωση είναι δωρεάν και προσελκύει χιλιάδες θεατές. Η διοργάνωση είναι η μεγαλύτερη διοργάνωση στην Ελλάδα για την ΜΙΡ. Η διοργάνωση πραγματοποιείται στην Αθήνα, στην πλατεία Συντάγματος, στο Ξενοδοχείο Hilton, από τις 10 έως τις 14 Σεπτεμβρίου. Η διοργάνωση περιλαμβάνει διάφορα προγράμματα, όπως συνέδρια, σεμινάρια, εργαστήρια, εκθέσεις, κλπ. Η διοργάνωση είναι δωρεάν και προσελκύει χιλιάδες θεατές. Η διοργάνωση είναι η μεγαλύτερη διοργάνωση στην Ελλάδα για την ΜΙΡ.

Η διοργάνωση περιλαμβάνει διάφορα προγράμματα, όπως συνέδρια, σεμινάρια, εργαστήρια, εκθέσεις, κλπ. Η διοργάνωση είναι δωρεάν και προσελκύει χιλιάδες θεατές. Η διοργάνωση είναι η μεγαλύτερη διοργάνωση στην Ελλάδα για την ΜΙΡ.

Η διοργάνωση περιλαμβάνει διάφορα προγράμματα, όπως συνέδρια, σεμινάρια, εργαστήρια, εκθέσεις, κλπ. Η διοργάνωση είναι δωρεάν και προσελκύει χιλιάδες θεατές. Η διοργάνωση είναι η μεγαλύτερη διοργάνωση στην Ελλάδα για την ΜΙΡ.

Η διοργάνωση περιλαμβάνει διάφορα προγράμματα, όπως συνέδρια, σεμινάρια, εργαστήρια, εκθέσεις, κλπ. Η διοργάνωση είναι δωρεάν και προσελκύει χιλιάδες θεατές. Η διοργάνωση είναι η μεγαλύτερη διοργάνωση στην Ελλάδα για την ΜΙΡ.

Η διοργάνωση περιλαμβάνει διάφορα προγράμματα, όπως συνέδρια, σεμινάρια, εργαστήρια, εκθέσεις, κλπ. Η διοργάνωση είναι δωρεάν και προσελκύει χιλιάδες θεατές. Η διοργάνωση είναι η μεγαλύτερη διοργάνωση στην Ελλάδα για την ΜΙΡ.

ΕΠΕ
 11010, Αθήνα
 Πρωτεύουσας 11010, Αθήνα
 www.epet.gr

<http://www.athinorama.gr/theatre/editorschoice/?edId=10099>

MIR Festival: ένα νέο ταύριό τέχνης

Περιοδικά, καρκινές, βίαια-καλλωμένες και ροκιστικά από τις Ελλάδας και το καλύτερό δυνατό κοινό από 9 έως 18/5, σε νέους και καλύτερους χώρους πολλαπλών γωνιών από τη Μοναστηράκι, όπως το About: η γειτονιά Όσοι τα Έκλετο και το art, από την το θέατρο Χόρο της κυρίας Ελένη και οι θησαυρούς κίονες, Αρσενία το MIR Festival, ένα γεννημένο από την τέχνη. Η Χριστίνα Γαλιανούλου, η οποία διεργασμένη μαζί με

τους συνεργάτες της για δεύτερη χρονιά το φετινό -ροκιστικό- για το καλύτερο Video Dance Festival, ένα πρόγραμμα πολλαπλών χώρων δημιουργίας. Από τις μπαλλόνες Δωριέζου η βραβευμένη live performance του Γάλλου Vincent Durost «Halls Cils (miniature)», η παρουσία νέων γυναικών «Ονειρική Οπτική» του Μάρθου Άνα Λιέ και το κλάρο «Θέση» της Βαστανίδας Αρσενίαν Varroli, M.K.

Χορός, multi shows

και η Βασιλί Αρσενίαν www.athinorama.gr
και η Μαρία Κρίτου www.athinorama.gr

Επαγγελματίες πειραματιστές

Κρίση: Πόση κρίση; Είναι η πρώτη χρονιά που τα νεανικά θέατρα στέλνουν τις πόλεις, τα οποία διατηρούν το προφίλ του πολυκαρμού και έχουν βάλει στη ερευνητικό θέατρο, όπως η «Θέση» στην Πελοπόννησο ή την «Θέση» και το νεοκλασικό «αντίσταση Δέος» στους Αιγυπτιακούς, ο καλλιτέχνης Κηρύ Γαλιανού που έδωσε πόντους, δείχνοντας την πειραματική και ακαδημαϊκή δύσκολη κριτική που έρχεται η επιδεικνύεται πρωτοφανή επαγγελματισμό, εκτός από εκδοχές το κλάρο τους για το 2011. Γέρο χαρι και στο όνομα η φιλολογία εκπαιδευτική δημιουργικών παραστάσεων τις προηγούμενες μέρες («Παρολυσία» της Ουαλίας Στανίσι και «Οικονομία» των Μπίτς από «Θέση», «Γ' Άκρος» του Τσάκο από τους ΡΕΓΟΥΔΟ στο Κηρύ και ομάδα η καλλιτεχνική του έχουν ήδη εδραιώσει την ύπαρξη τους στο περσοκλασικό θέατρο της πόλης, όπως οι Αίθρια, Σαίρες των Σπυριδών Βασιλίου Μπαρουτσαράκης, Κίστες Γ. και Αλεξάνδρος Ρουσσώπου (The Boy) κ.α. Τη στιγμή που αναπτύσσεται η παραγωγή από που αναμένεται η «ενοίκια» στην πόλη την κορυφή χρονιά μαζί με την βίβλο το MIR Festival η μετέπειτα η πιο ενδιαφέρουσα Festival Video Dance, η οποία ξεκίνησε στην εφημερίδα 19/05 με βραβεικές, ποικιλίες και κορυφαίους περιφέρειας αλλά και ακόμη πιο «ανένταχο» σε μία απροσδόκητη.

<http://www.athinorama.gr/theatre/editorschoice/?edId=10083>

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΟ ΧΩΜΑ

Το έργο ΣΥΜΒΑΝΤΑ 2010 του καλλιτέχνη Δημήτρη Αλεξίου, που παρουσιάστηκε στις 17/9 στο πλαίσιο του AIR Festival, ήταν μέρος μιας σειράς δράσεων που έγιναν σε διάφορα μέρη της Αθήνας με γέφυρες, τζαζ/ΠΡΑ. Σε 5 σημεία του κέντρου και ανάμεσα στους εκπαιδευτικούς περαστικούς, ο Δημήτρης Αλεξίου σκόνησε με γύψο έναν άνθρωπο στη μέση του δρόμου. Τον ρωτήσαμε να σχολιάσει το έργο του.

«Κάποιος πήγε πια να πετάξει μας με τακούδες στην Κίνα μπορεί να προκαλέσει σκάνδαλο στην Ευρώπη, η κόπιας έτσι. Πριν από λίγο χρόνο δεν φανταζόμασταν ότι αυτό που έγινε είναι θα μπορούσε να συμβεί και σε μας. Τώρα το έχουμε ως πιθανό ενδεχόμενο και η αλήθεια είναι πως τίποτα δεν αποκλείεται όταν σκόνη της Αδριατικής Παγκοσμιοποίησης».

Το θέμα είναι ο φράδας της αλληλεπίδρασης, το περιβάλλον της ψυχής, είναι τα όχημα της γνώσης προς τα ταξίδια της ζωής, η πηγή του ανθρώπου. Για το άτομο και και' αποκτάση την κίνηση. Με το σώμα τους, την ύπαρξη τους, οι άνθρωποι αγωνίζονται, μάχονται, αγαπάνε, διακρίνουν όλα όσα τους αξίζουν. Δεν θέλουν -αγαπάμε τη μέση όδω για σημαίνει ότι βάζω κάτι μέσα στη γη για να μην ξαναέρθει. Σκόνη, αλληλεπίδραση».

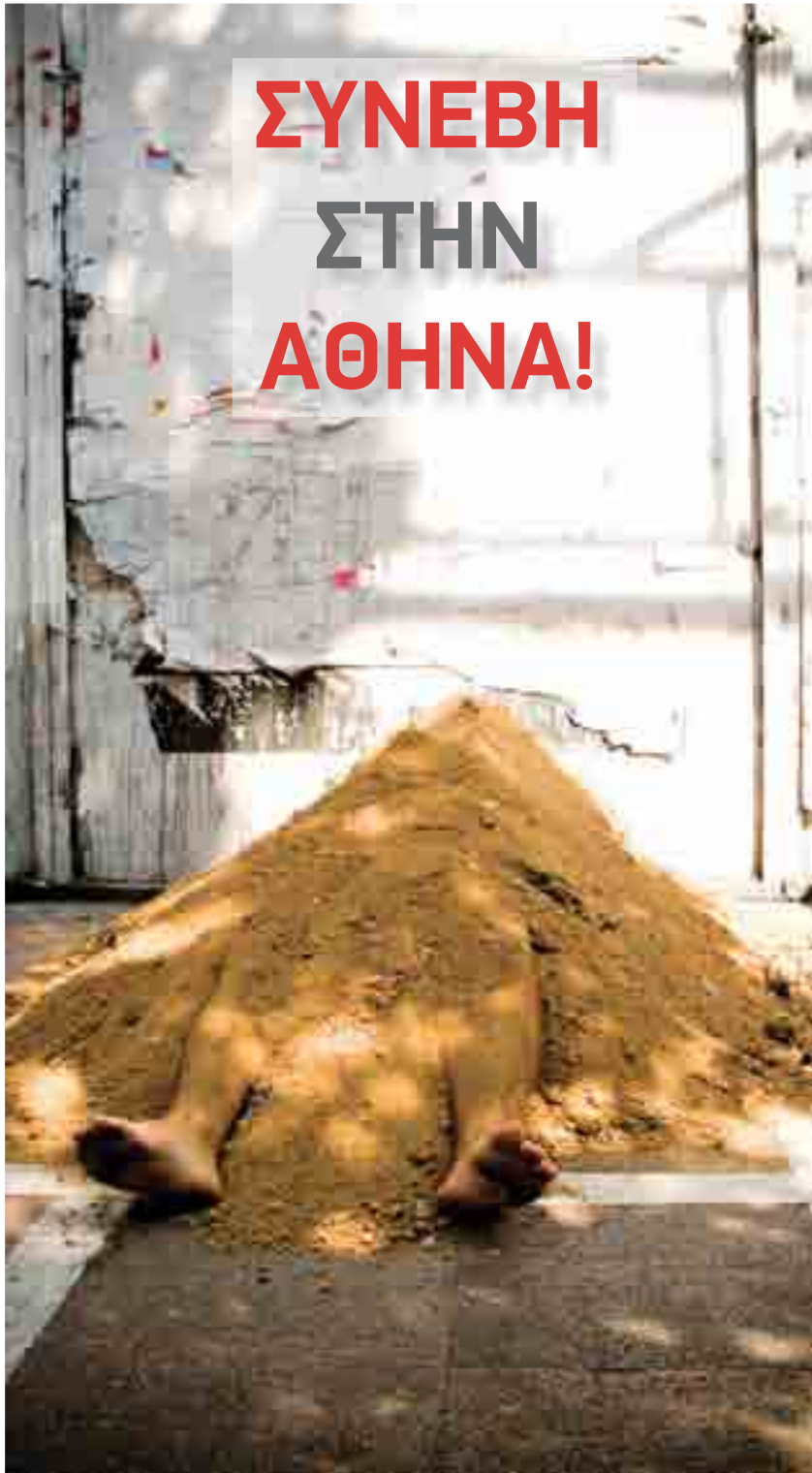
«...σε η υπογράμμιση από και οι περισσότεροι από τους περαστικούς καταλαβάν, ότι βιολογική κόπιας έτσι είναι, ή έτσι είναι να γίνουν άδεια τους οι κελύφη».

Το έργο έγινε στην πόλη γιατί το μήνυμά του δεν αφορά με μικρή μερίδα "φιλόσοφων" (τους διαγορευμένους που να τους βρούς τώρα για τους σόρως η καλλιτεχνική ημερίδα) που συχνάζουν στις γκαλερί. Αφορά τον κόσμο της πόλης, μικρούς και μεγάλους. Είναι ένα μήνυμα τόσο πανάρχαιο όσο και σύγχρονο. Οι εμεντισιανιστές».

«Δεν πιστεύω πως έτσι ο ρόλος του ζωγράφου είναι να παράγει λειτουργικά αντικείμενα. Εξοικονομώ να πιστεύω ότι ο ποιητής πρέπει να τρώει την Τέχνη και να την υποστηρίζει ακόμα και με τη ζωή του αν χρειαστεί. Διότι η τέχνη, φίλε μου, είναι πανανθρώπινη, αλλά, ο βολός στο μεγάλο ταξίδι της ζωής. Το κριτήριο αν αυτός ο τρόπος έκφρασης είναι τέχνη, πέφτει από βραβείο περαστικός, ελάχιστους θα έλεγα, όμως όλα δικαιούνται μια αντίθεση. Να λοιπόν, είναι τέχνη, ακόμα κι αν ξεπερνά τις γνώσεις ή τα γούστα τους, διότι η τέχνη είναι το αντίθετο στο ταξίδι της ζωής, δεν είναι γνώση».

ΣΥΝΕΒΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ!

Στο πλαίσιο του MIR FESTIVAL 2010, τα «Συμβάντα» του Δημήτρη Αλθεινού ήταν ένα πρότζεκτ-πείραμα για τη σκληρή πλευρά της πόλης και των ανθρώπων της. Εμείς βρεθήκαμε την τελευταία ημέρα του φεστιβάλ στο κέντρο της Αθήνας και καταγράψαμε τις αντιδράσεις των περαστικών στη θέα του extreme εγχειρήματος.

Στην Αθήνα του 1973, ο καλλιτέχνης Δημήτρης Αλθεινός μετέτρεψε την καλλιτεχνικό κέντρο ΩΡΑ σε ένα μπουντρούμι αποτελούμενο από λευκά κελιά, φτιαγμένα από κουτιά. Μέσα στα κελιά κρέμονταν ανθρώπινα μέλη. Το έργο του, που λεγόταν «Ένα Συμβάν», αντισυμβατικό από κάθε άποψη, κατακρίθηκε έντονα από το καθεστώς, αλλά γνώρισε θερμή υποδοχή από τους κύκλους της νεολαίας.

Πριν από δύο εβδομάδες ο Δημήτρης Αλθεινός ένωσε την ιστορία να επαναλαμβάνεται. Αυτή τη φορά σκηνοθέτησε τα «Συμβάντα», θάβοντας κάτω από χώμα καλλιτέχνες και παρουσιάζοντάς τους σε κεντρικά σημεία της πόλης (Σκουφά, Σταδίου, Αθηνάς). Ήθελε να καυτηρήσει με αυτόν τον τρόπο την άσκηση βίας, την περιφρόνηση και την καταπίεση του ανθρώπου. Το εγχείρημά του σόκαρε, προβλημάτισε και δίχασε τους περαστικούς. Όταν τον πλησιάσαμε, μας είπε ότι: «Τις ανέμενα και τις επιθυμούσα τις έντονες αντιδράσεις, προκαλούν συγκίνηση. Είμαι ανοιχτός στη διαφωνία, αλλά όχι στην κακοήθεια. Προτιμώ τους ευαίσθητους από τους ανόητους ανθρώπους».

Κείμενο-φωτογραφίες:
Σταύρος Πετρόπουλος

«Τι έγινε, ρε παιδιά, πέθανε;»
Ηλικιωμένος περαστικός

«Είναι ένα είδος ισλαμικής τιμωρίας.»
Ζευγάρι περαστικών

«Φέρτε την αστυνομία.»
Τοιγάνα

«Ρε παιδιά, κάντε λίγο στην άκρη να βγάλω μια φωτογραφία.»

Ταξίτζής μέσα από το αυτοκίνητό του

«Η μάνα σου το ξέρει;»

Ηλικιωμένη προς τη θαμμένη κοπέλα

«Εχετε άδεια γι' αυτό που κάνετε; Για να την δω.»

Εμπορος κρεαταγοράς

«Απομακρυνθείτε όλοι, δεν έχει τίποτα να δείτε εδώ» και αφού του εξήγησαν πως τα άτομα είναι ζωντανά: «Ε, πού να το ξέρουμε εμείς, μας είπαν για δύο πτώματα απέναντι από την κρεαταγορά.»

Αστυνομικός

«Ζωντανό θα πεθάνουν αυτοί;»

Περαστικός

«Εκεί θα πάμε όλοι μας.»

Αστεγός